

GLOSES

VI

El dia va a la posta.

El Sol, rei dels astres, llum, vida i força, està empenyat en conservar per uns minuts més son poderiu i entossudit, llambrega encara enviant-nos les seves càlides besades.

Soc a l'«Era del Flaqué».

L'era del Flaqué...! Qui de nosaltres, antics companys d'estudis, no pronuncia aquest nom amb deix d'enyorança al record ja llunyà del dolç temps esfumat de nostra infantesa?

L'era del Flaqué a l'istiu, era el baluart inexpugnable copdiciat per als dos exèrcits combatents; era la ferrenya fortalesa on morien, als seus peus, tota l'avassalladora empenya del bàndol assaltant; era el nostre camp d'operacions (i qui vol dir això, vol dir d'entremaliadures), on, una volta havíem plegat d'estudi i amb la clàssica llesca de pa a la mà sucant l'una i l'altra amb oli, ens encaminàvem ovirant, en perspectiva imaginària, quina seria la nostra gesta d'aquella tarda, quin el joc preferit que engulliria, ràpid, les hores lliures que ens quedaven fins a l'hora d'anar a sopar.

Per això em plau anar-hi aquests dies del batre a viure-hi de records i a contemplar el mitjà, diferent d'abans, de que l'home es val per a arrencar a les espigues el gra d'or que dèbilment empresonen i que elles generoses l'hi donen per al seu sosteniment de cada dia.

* * *

També, en tarda diumengera i assolejada, he viscut altra volta records bells, subjugadors.

Ha estat en una festa escolar.

Exposició de treballs de tot un curs d'expressar la intel·ligència; de tot un curs d'afany, de llúites, insomnis i de brega.

Cants, poesies, discursos i l'ansiat coronament amb la solemne repartició de Diplomes, premiant al laboriós, a l'actiu, al més bon feiner, al qui, virtuós, porta sempre una conducta exemplar.

Beneïda siguis jo, festa bella, cultural i estimul·lant, que a l'enriolar les cares dels in-

fants, eixamples de goig els cors dels madurs; que fas esclatar amb crits de joia als fills, ànimes pures que es van amofllant amb EDUCACIÓ, i que desbordes entusiasme i optimisme en els pits dels pares...

* * *

He viscut, doncs, dugues tardes de records i emocions. I no sé per què, amb igual afinitat les dugues, vaig fer comparances. Em semblàren diametralment oposades, ben diferent l'una de l'altra, antagòniques...

...i és, que si en una hi veia homes colrats pel sol, curtits per tota classe d'elements atmosfèrics, arrencant violentment el daurat gra d'unes rosses espigues, sustent del cos, en l'altra hi contemplava mestres de l'experiència i del saber cullint amorosament d'altres espigues, rosses i tendres, morenes o blanques, totes esperançadores, plansons del jardí de la vida, el fruit que ho nutreix tot, que ho sustenta tot, que com el Sol, rei dels astres, és força, llum i vida.

MÀRIUS

Festa d'istiu

Dimecres al vespre, amable i cortèsment convidats pel nostre culte amic D. Carles Damm, assistírem a una veritable vetllada d'istiu.

El motiu d'ella no era pas cap carrincloneria d'aquestes de lluir-hi etiquetes fictícies, sinó passar-hi una agradable estona, intimament, sentint una audició de la *Missa Solemnis* de Beethoven que interpretà l'Orfeó Català de Barcelona, i que ja té impresionada en 12 discos dobles la Companyia del Gramòfon «La Voz de su Amo», de quina reproducció no em farem cap elogi, per què la premsa diària se n'ha ocupat amb una extensió de gran esdeveniment.

Solament direm que el punt de reunió era el jardí exhuberant i magnífic de la Sra. Enriqueta Puig, en la seva torra del carrer de Sant Llorens, on s'hi reuniren l'Esposa de D. Carles Damm; el Sr. Josep Puig, gerent d'Eléctrica Montseny, i sa esposa; el Dr. Esteve Cardelús i son fill, recent arribat de França on estudia; el Sr. Josep Vilà, alcalde d'aquesta vila, amb la seva esposa; el Senyor Solé i esposa; la Sra. Gómez; el Sr. Rafel Vives i esposa; el capità Sr. Espàrrago; el Sr. Josep M.ª Tordeira; el Sr. Juan Vilà Torras, germà del Batlle; els nostres redactors Srs. Martí Esclusa i Eduard Torras i altres que sentim no recordar.